

„Ik ben de Verrijzenis en het Leven”.



Dankbaar aandenken aan

DE HEER

Emiel, Hubert TORTELBOOM

weduwnaar van Mevrouw

Maria DE VOS

geboren te St.-Maria-Oudenhove op 3 juni 1889
en godvruchtig overleden in de St.-Elisabethkliniek
te Zottegem op 16 augustus 1980, gesterkt door de
H. Sakramenten der zieken en de Pauselijke Zegen.

Rustend Ploegbaas N.M.B.S.

Vereerd met de Burgerlijke Medalie 1^e Klasse

Erelid van de Koninklijke Muziekmaatschappij

« De Eendracht » Brakel.

„Ik heb graag geleefd, nu sterf ik graag”, zo
vertolkte Emiel zijn diepste gevoelens.

Ik heb graag geleefd. Hij hield van de natuur en
van de mensen, die hij nog meer leerde kennen op
zijn grote reizen. Zijn werk liet hem ook toe veel
mensen te ontmoeten en eens op rust gesteld was
zijn dagelijkse wandeling het middel om die
relaties verder te zetten. Zelfs zijn overledenen
ging hij regelmatig met een kort gebed begroeten
op het kerkhof. Zijn bedevaarten naar Rome en
Lourdes laten zien dat hij een zeer diepgelovig
man was.

De laatste maanden van zijn zeer lang leven waren
getekend door hard lijden, zodat hij verlangend uit-
zag naar de bevrijdende dood, die hij bovendien
zag als de overgang naar de eeuwigdurende ge-
lukkige hereniging met zijn geliefden.

Zoals hij veel gebeden heeft voor allen die hem
voorgingen in de dood, zo willen wij nu voor zijn
zielerust bidden.

Geliefde kinderen en kleinkinderen, hartelijk dank
voor uw liefde en uw zorgen. Zet uw genegenheid
nu verder in een vroom aandenken.

Vrienden en bekenden, ook u wens ik het allerbeste
toe en „tot weerziens bij de Heer”.

De families TORTELBOOM, DE VOS, DE
DECKER en ROELANDT

zijn erkentelijk voor uw blijken van mede-
leven in hun rouw en danken U.

Drukk. L. De Ruyver - Brakel